

MARAMING BISYO AT KAUNTING BIRTUD

MARAMING BISYO AT KAUNTING BIRTUD

Italya, Tiningnan nang Malapitan

May mga bentaha ang pagiging di-mahuhulaan, ngunit may mga bulag na sulok din ito. Ang mga sandaling hinihintay mong dumating nang kusa ang linaw. At dumarating naman ito. Kailangan mo lang malaman kung paano maghintay. Na hindi talento ng mga Italyano. Walang proyektong nauuna. Walang pagpaplano. Trabaho iyon na nakalaan para sa mga binabayaran nang malaki upang magmukhang maalalahanin, habang ang tunay na datos ay nananatiling nakatali sa instinto at intuwisyon. Dalawang ganap na halaga. Hindi kailanman nalilimutang tayo ay mga anak ng mga babaeng may kakayahan. Huwag mong kalimutan iyon. Tinatawag itong work in progress ng mga Amerikano, at sinasabi nila iyon nang walang kahirap-hirap. Kaming mga Italyano ay walang pangitaing manedyeryal. Pagkalipas ng dalawang libong taon ay ipinagtatanggol pa rin namin ang aming mga posisyon. Nagtatalo kung sino ang nagmay-ari ng ano, at hindi kailanman kung sino ang tunay na nagmay-ari ng ano. At palaging binabanggit ang mga sinaunang Romano. Bihasang tagapagtayo ng mga akwedukto at palikuran. Mga maestro ng pagpapasuko, pangingibabaw, pang-aagaw, diskriminasyon. Nababalot sa walang katapusang libangan at orhiya. Maraming bisyo at kaunting birtud. Isang bayang nagpako sa krus sa katrabahong dumating dalawang libong taon na ang nakalilipas na may dalang salita at aklat. Hindi siya dumating upang ipahayag ang pagdating nina Be os at Ama on. Dumating siya upang ipakita kung paano naitatayo at naaangkin ang isang negosyo sa balat ng iba. Pagkalipas ng dalawang libong taon ay nasa iisa pa ring silid ang kumpisalan. Pareho ang mga kasalanan. Ang

penitensiya lamang ang muling pinag-usapan.

Isang bayang nawalan ng lahat at naiwan sa mga pampublikong ihian, at isang pamahalaang namamahala sa paraang nagdarasal ang isang nagmamadali. Nakapikit ang mga mata. Mga salitang isinaulo. Ang isip ay nasa labas na ng pintuan. Humihingi kami ng proteksiyon sa Washington at tinatawag itong soberanya. Humihingi kami ng pera sa Brussels at tinatawag itong dignidad. Pagkatapos ay tumatanggap kami ng komunyong na ang isang kamay ay nasa bulsa pa rin ng iba. Ang Simbahan man lamang ay umaamin na may mga dogma ito. Ang pulitika namin ay may parehong mga dogma at tinatawag itong sentido komun. Pareho silang humihiling na maniwala ka nang hindi sinusuri. Isa lamang sa dalawa ang may hiyang tawagin itong pananampalataya. At may isang aral na hindi kailanman natutuhan ng bansang ito, bagaman nakatayo ito sa harap ng mga altar nito nang ilang siglo. Ang mukhang pagsuko ay siyang tunay na nakatagong pananakop. Nababasa lamang ito ng taong walang laman ang bulsa. Habang nag-iipon ang kapital sa isang panig, sa kabila ay may humahawak nang eksakto sa kayang niyang lamanin, gaya ng paggalaw ng croupier sa mesa ng kasino. Hindi kailanman itinataas ng bahay ang boses nito. Naghihintay ang bahay. Na siyang isang bagay na napagtibay nating hindi natin kayang gawin. Italya. Isang bansang pinupuntahan mo para sa dalawampung araw na bakasyon, kakain ka nang masarap, pagkatapos ay agad aalis. Dahil hindi ito lugar na irerekomenda ko.

Nando

2026 Ferdinando Frega — Nando the Scribe. Nakalaan ang Lahat ng Karapatan. Gillettenarrative.com